

BÀI THƯỜNG KHÓ

Nguyễn Văn Hòa

BÀI THƯỜNG KHÓ

mf THÌ HÃY ĐỂ NHỮNG NGƯỜI NÀY ĐI. *sf* Như thế là trọn lời đã nói:

Trong những kẻ Cha đã ủy cho Con, Con không làm mất người nào. Bấy giờ Si-mon

Phê-rô sẵn thanh gươm, liền rút ra đánh tên đầy tớ vị Thượng Tế, và chém đứt một bên tai phải.

Đầy tớ ấy tên là Man - cô. Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng:

mf HÃY XỎ GƯƠM VÀO VỎ. TA KHÔNG MUỐN CHÉN CHA TA ĐÃ BAN CHO TA SAO?

sf Bấy giờ đội binh, viên quan chức và lính gác của người Do Thái bắt trói Người,

và trước hết điệu Người đến nhà An - na, vì ông này là nhạc phụ ông Cai - pha

làm thượng tế năm ấy, chính Cai - pha đã giúp ý kiến này cho người Do Thái:

Một người chết cho cả dân được nhờ. Nhưng Si-mon Phê-rô và môn đệ khác vẫn theo Chúa Giê-su.

Môn đệ này quen biết vị thượng tế, nên cùng với Chúa Giê - su vào trong sân vị thượng tế,

còn Phê-rô thì ở lại gần cửa. Môn đệ khác vì quen biết vị thượng tế, nên ra nói với đứa giữ cửa,

và dẫn Phê - rô vào. Đứa tớ gái giữ cửa liền bảo Phê - rô rằng: *mf* Chính ông,
 ông có phải là môn đệ người này không? *sf* Phê - rô đáp rằng: *mf* Không phải đâu.
sf Bọn đầy tớ và lính gác đã nhóm một đống lửa, họ đứng đấy mà sưởi vì trời lạnh.
 Phê-rô cũng ở đấy sưởi với họ. Vị thượng tế hỏi Chúa Giê-su về các môn đệ
 và giáo lý của Người. Người đáp lại rằng: *cres* TÔI ĐÃ GIẢNG CÔNG KHAI CHO MỌI NGƯỜI.
 TÔI ĐÃ LUÔN LUÔN GIẢNG TRONG CÁC HỘI QUÁN VÀ ĐỀN THỜ,
 NÓI MỌI NGƯỜI DO THÁI HỢP NHAU. TÔI KHÔNG NÓI GÌ BÍ MẬT CẢ
 SAO LẠI HỎI TÔI? HÃY HỎI NHỮNG KẸ NGHE TÔI NÓI, HỌ BIẾT TÔI NÓI NHỮNG GÌ.
sf Nghe nói thế, một tên lính gác đứng ở đó và Người một cái nói rằng:
mf *sf* Người dám trả lời vị thượng tế như vậy sao? Người liền đáp lại rằng:
cres NẾU TÔI NÓI SAI, THÌ HÃY TÒ RA SAI Ở CHỖ NÀO? NẾU TÔI NÓI PHẢI,

THÌ SAO LẠI ĐÁNH TÔI? ^{SC:} Bảy giờ An-na để Người bị trói mà dẫn tới thượng tế Cai-pha.

Phê-rô vẫn ở đấy sườn. Có người hỏi Phê - rô rằng: ^{TM:} *Cả ông nữa, có phải ông cũng là môn đệ Giê - su?*

Phê - rô chối rằng: ^{TM:} *Không phải đâu.* ^{SC:} Một tên đầy tớ vị thượng tế,

có họ với người đầy tớ bị Phê - rô chém đứt tai bảo Phê - rô rằng:

^{TM:} *Tôi đã chẳng thấy ông ở trong vườn với ông ấy sao?* ^{SC:} Một lần nữa Phê - rô lại chối

và túc thì gà gáy. Bảy giờ họ điệu Người từ nhà Cai - pha đến công đường.

Trời đã sáng, người Do Thái không vào công đường vì sợ nhơ bẩn,

và không thể ăn mừng Lễ Vượt Qua được. Vậy Phi-la-tô phải ra ngoài đón họ và hỏi rằng:

^{TM:} *Các người tố cáo người này về tội chi?* ^{SC:} Chúng đáp lại rằng:

^{CB:} *Nhau nó chEng phải là tên gian phi thì chúng tôi chEng nEng cho ngài.*

^{SC:} Phi - la - tô bảo chúng rằng: ^{TM:} *Các người hãy đem đi mà xử theo hiến pháp của các người.*

SE: Dân Do Thái đáp lại rằng: *CB:* Chúng tôi không có phép lên án x^o t^o ai.

SE: Như thế là ứng nghiệm lời Chúa Giê - su đã nói Người sẽ phải chết cách nào.

Phi - la - tô liền vào trong công đường, gọi Chúa Giê - su và hỏi Người rằng:

TL: Ông có phải là vua dân Do Thái không? *SE:* Chúa Giê - su đáp rằng:

CS: TỰ Ý QUAN NÓI ĐIỀU ẤY HAY LÀ QUAN ĐÃ NGHE AI NÓI VỀ TÔI?

SE: Phi-la - tô trả lời rằng: *TL:* Tôi có phải là người Do Thái đâu. Những người trong nước ông,

và các vị thượng tế đã nộp ông cho tôi, ông đã làm chi? *SE:* Chúa Giê - su đáp rằng:

CS: NƯỚC TÔI CHẴNG THUỘC VỀ THẾ GIANNÀY, GIẢ NHƯ NƯỚC TÔI THUỘC VỀ THẾ GIAN NÀY,

THÌ QUÂN ĐỘI CỦA TÔI ĐÃ CHIẾN ĐẤU ĐỂ TÔI THOÁT KHỎI TAY NGƯỜI DO THÁI.

NHƯNG KHÔNG, NƯỚC TÔI KHÔNG THUỘC VỀ THẾ GIAN NÀY. Bây giờ Phi - la - tô

hỏi Người rằng: *TL:* Ông là Vua sao? *SE:* Chúa Giê - su đáp lại rằng: *CS:* PHẢI, TÔI LÀ VUA,

VÌ THỂ TÔI ĐÃ SINH RA, VÀ ĐÃ XUỐNG THẾ GIAN LÀ ĐỂ LÀM CHÚNG CHO SỰ THẬT,

AI HAM MỘ SỰ THẬT THÌ NGHE TÔI. *sc:* Phi - la - tô lại hỏi rằng:

tl: *sc:* Sự thật là chi? Nói thế rồi, Phi - la - tô lại ra bảo dân Do Thái rằng:

tl: Ta không thấy người này có điều gì đáng lên án. Nhưng dịp lễ Vượt Qua, vẫn có lệ tha một người.

sc: Vậy các người có muốn ta tha Vua dân Do Thái cho các người không? Bấy giờ chúng kêu lên rằng:

cb: *sc:* Không những xin tha Ba - ra - ba. Ba - ra - ba là một tên trộm cướp.

Phi - la - tô lại truyền điệu Chúa Giê - su đến và cho hành hạ Người.

Bọn lính bện một vòng gai đặt trên đầu Người, và khoác cho Người một áo đỏ.

cb: *sc:* Chúng đến gần Người nói rằng: *Tâu Vua Do Thái.* Rồi chúng vả mặt Người.

Phi - la - tô trở lại và bảo dân rằng: *tl:* Các người hãy coi,

ta dẫn người này ra ngoài để các người biết, ta không thấy nơi người này một lý do nào để lên án.

SE:

Vậy Chúa Giê-su đi ra, đầu còn đội vòng gai, và mình còn khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo rằng:

TK:

Này là Người. SE: Các thượng tế và lính gác thấy Người, liền kêu lên rằng:

CB:

Hãy Cống Cĩnh vào thập giá, hãy Cống Cĩnh vào thập giá. Phi - la - tô bảo chúng rằng:

TK:

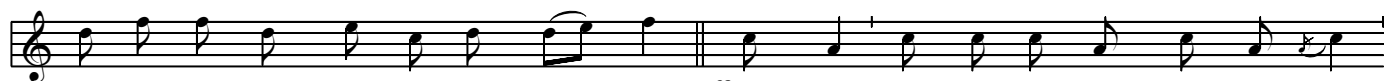
Các người đem đi mà đóng đinh, còn ta, ta không thấy người này có tội gì mà lên án.

SE:

CB:

Dân Do Thái trả lời rằng: Chúng tôi có luật và CỬ theo luật Ấy thì nó phải chết,

vì nó *Chã xứng* mình là Con Thiên Chúa. Nghe vậy, Phi - la - tô càng thêm sợ hãi.

TK:

Ông lại vào công đường hỏi Chúa Giê - su rằng: *Quốc ông ở đâu?*

SE:

Nhưng Chúa Giê - su không đáp lại lời nào. Bấy giờ, Phi - la - tô bảo Người rằng:

TK:

Ông không trả lời cho tôi hay sao? Ông không biết tôi có quyền tha,

và cũng có quyền đóng đinh ông trên thập giá? SE: Chúa Giê - su đáp rằng:

CB:

NẾU TỬ TRÊN CHĂNG BAN CHO ÔNG THÌ ÔNG CHĂNG CÓ QUYỀN GÌ ĐỐI VỚI TÔI,

VÌ THẾ KẸ NỘP TÔI CHO ÔNG THÌ NẶNG TỘI HƠN ÔNG.

SE:
Tù đó Phi - la - tô tìm cách tha Chúa Giê - su. Nhưng dân Do Thái lại kêu lên rằng:

CB:
Nếu ông tha nó, thì ông không phải là kẻ nghĩa thi của Hoàng đế. Ai tự xưng mình là Vua

SE:
tức là kẻ thù của Vua. Nghe lời ấy, Phi - la - tô truyền đưa Chúa Giê - su ra ngoài.

Ông ngồi trên tòa cao, gọi là Li - thos - tro - tos, tiếng Do Thái gọi là Gab - ba - ta.

Hôm đó là ngày áp lễ Vượt Qua, vào khoảng mười hai giờ trưa, Phi - la - tô bảo dân Do Thái rằng:

TK: *SE:* *CB:*
Đây là Vua các người. Chúng đáp lại rằng: *ñem Çi, Çem Çi, Çóng Çinh nó vào thập giá.*

SE: *TK:* *SE:*
Phi - la - tô trả lời rằng: *Giết Vua các người sao?* Các thượng tế đáp lại rằng:

CB: *SE:*
Chúng tôi chỉ có một hoàng đế là Cé - sa - ré. Rồi Phi - la - tô trao Người cho chúng đem đi đóng đinh.

Chúng điệu Người đi, Người phải vác lấy thập giá, tiến về một nơi gọi là núi Sọ,

tiếng Do Thái gọi là Gol - go - tha. Ở đó, chúng đóng đinh Người trên thập giá

cùng với hai người khác, mỗi người một bên, Chúa Giê - su ở giữa.

Phi - la - tô thảo một bản án, và truyền đóng trên thập giá, bản án ấy ghi rằng:

"Giê - su Na - za - reth, Vua dân Do Thái". Có nhiều người Do Thái đọc bản án ấy

vì nơi Chúa Giê-su bị đóng đinh ở gần thành. Bản án ấy lại được viết bằng tiếng Hy - bá,

tiếng La - tinh và tiếng Hy - lạp. Vậy các thượng tế Do Thái đến thưa Phi - la - tô rằng:

CB:
*Xin Ờng vi%t Vua dân Do Thái, những nên vi%t: Ngũ*o*i này Ờ xũng mình là Vua Do Thái.*

SC: Phi - la - tô đáp lại rằng: **TC:** *Điêu ta đã viết là* **SC:** *viết Đóng đinh Chúa Giê - su rồi,*

chúng lấy áo Người chia làm bốn phần, mỗi người một phần. Chúng lấy cả áo lót,

nhưng áo lót không có đường may, và là tấm nguyên từ trên xuống dưới. Chúng liền bảo nhau rằng:

CGS: SC: TC: CB: *Ờng xé ra, những Ờm rút thẳm xem ai Ờ*u*c.* **CGS: SC: TC: CB:** Như thế là trọn lời Kinh Thánh rằng:

Chúng đã chia nhau áo, và rút thẳm áo lót. Và quân lính đã làm như vậy.

Đứng gần thập giá Chúa Giê-su thì có Mẹ Người, bà Ma-ri-a Clê-ô-pha là chị em với Mẹ Người,

và Ma-ri-a Ma-da-le-na. Thấy Mẹ Người, và bên cạnh có môn đệ Người yêu,

Chúa Giê-su thưa Mẹ rằng: *CGS:* THƯA BÀ, NÀY LÀ CON BÀ. *SE:* Rồi Người bảo môn đệ rằng:

CGS: ĐÂY LÀ MẸ *SE:* CON. Và từ lúc đó, môn đệ đưa Mẹ Người về nhà mình.

Chúa Giê-su biết từ nay mọi chuyện sẽ hoàn tất, và để trọn lời Sách Thánh, Người nói rằng:

CGS: TA KHÁT. *SE:* Ở đây có một bình đầy dấm, người ta liền lấy miếng bọt biển thấm dấm chua,

rồi buộc vào lưới đồng mà đưa lên cho Người. Ném một chút dấm, đoạn Chúa Giê-su nói rằng:

CGS: MỌI SỰ ĐÃ HOÀN TẤT. *SE:* Rồi Người gục đầu xuống tắt thở. *(Quy gối)*

SE: Là ngày áp lễ, và không muốn để xác trên thập giá trong ngày Sab-bat

vì là ngày đại lễ, người Do Thái xin Phi-la-tô cho đánh đập ống chân những người bị tử hình,

và tháo xác xuống. Bọn lính liền đến đánh đập ống chân người thứ nhất,

rồi người thứ hai, cả hai cùng bị đóng đinh với Người. Đến gần Chúa Giê-su, thấy Người đã chết,

chúng không đánh đập ống chân Người nữa, nhưng có một tên lính lấy ngọn mác mà đâm vào cạnh sườn,

tức thì nước và máu chảy ra. Kẻ đã xem thấy việc này đã làm chứng, và chứng của người thì thật,

và người ấy biết rằng mình đã nói thật để anh em cùng tin. Các việc đó xảy ra

để trọn lời Kinh Thánh rằng: Người ta chẳng đánh đập cái xương nào của Người,

và lời này rằng: Chúng nhìn xem Người chúng đã đâm. Kế đó Giu-se A - ri - ma - thi - a,

một môn đệ của Chúa Giê - su, nhưng là môn đệ trong bóng tối vì sợ người Do Thái,

đến xin Phi-la-tô cho tháo xác Chúa Giê-su xuống. Phi-la-tô cho phép, ông liền đến và cắt xác Người.

Ni - cô - dê - mô cũng đến, ông này trước kia đã đến gặp Chúa Giê - su ban đêm.

Ông mang một bình trộn dầu và thuốc thơm độ trăm quan. Họ hạ xác Chúa Giê - su xuống,

xức thuốc thơm và liệm trong khăn theo cách thức người Do Thái thường làm.

Ở chỗ Chúa Giê - su bị đóng đinh có một thửa vườn,
 và trong vườn ấy có một ngôi mộ còn mới chưa chôn cất người nào.
 Vì là ngày dọn lễ của người Do Thái và vì ngôi mộ ấy rất gần
 nên họ an táng Người ở đó.

Lời Chỉ Dẫn:

Bài Thương Khó được đặt nhạc theo âm điệu cung PASSIO.

Người hát lựa đọc cho rõ chữ, nhất là phải chú trọng đến những dấu hỏi, ngã, nặng...

Vì dấu nhạc chỉ có tính cách hướng dẫn mà thôi.

Bài Thương Khó gồm những vai:

1. Chúa Giê Su (**CGS**)
2. Sứ Giả (**SG**)
3. Thế Nhân (**TN**)

Phần thế nhân nhiều người thì dành cho cộng đoàn, hoặc ca đoàn (**CB**)